

สังเคราะห์งานวิจัยเรื่อง FDI, Knowledge and Technological Spillovers, and Business Growth in Thailand (การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ การถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี และการเติบโตของธุรกิจในประเทศไทย)

ผู้สังเคราะห์งานวิจัย อาจารย์เอกภูมิ วงษาไฮ

ผู้วิจัย 1) อาจารย์ ดร.สุธนา บุญเหลือ
2) อาจารย์เอกภูมิ วงษาไฮ

ในหมู่ประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อาทิ มาเลเซีย อินโดนีเซียฟิลิปปินส์และไทย FDI หรือการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ของบริษัทข้ามชาติ (บริษัทข้ามชาติ) ได้กลายเป็นแหล่งที่มาสำคัญของเทคโนโลยี ความรู้และ เงินทุน ประเทศไทยถือเป็นตัวอย่างของเศรษฐกิจที่มีอัตราการเติบโตในยุค 10 ปีหลังมานี้ใกล้เคียงกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีอย่างสิงคโปร์ มาเลเซีย เกาหลีใต้ และไต้หวัน อย่างไรก็ตามการวิจัยการพัฒนา เทคโนโลยีของประเทศยังล่าช้าหลัง ประเทศเพื่อนบ้านค่อนข้างมาก การวิจัยและพัฒนาหรือ R & D ในประเทศไทยไม่ได้รับความสนใจในกลุ่มบริษัทในประเทศ ของตนเองและ เพียงหนึ่งในสามบริษัทที่มีการลงทุนในการวิจัยพัฒนามีความสามารถในด้านวิศวกรรม ย้อนกลับ มีเพียงบริษัทขนาดใหญ่ในไทย เพียงไม่กี่บริษัท ที่มีความสนใจในการสร้างสินทรัพย์ในด้านเทคโนโลยี และความรู้ (Know how) ซึ่งอาจจะเป็นภาพสะท้อนมาจากการที่ส่วนใหญ่เริ่มต้นกิจการจากการเป็นเพียง Trading Company และมุ่งเน้นการนำเข้า เทคโนโลยีจากต่างประเทศ แม้แต่รัฐบาลไทยก็เพิ่งเริ่มต้นนโยบายด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เข้ามาบรรจุในแผนพัฒนาแห่งชาติ แต่ถึงกระนั้นนโยบายสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศ มุ่งเน้นเพียงแค่การกระจายอำนาจในระดับภูมิภาคและ ความสามารถทางเทคโนโลยีที่มีอยู่แล้วในประเทศ นอกจากนี้ยัง ไม่มีความชัดเจนว่า นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศในด้านของภาษีเงินได้ และอากรนำเข้า – ส่งออก ได้ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้เทคโนโลยีในประเทศ ดังนั้นบทบาทการพัฒนาขององค์ความรู้และเทคโนโลยีจึงถูกสังเกตพบมากกว่าในหน่วยงานเอกชน

งานวิจัยนี้พยายามที่จะตรวจสอบบทบาทของ บริษัทสาขาย่อยของบริษัทข้ามชาติภาคการผลิตในประเทศไทยที่มีต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีในประเทศไทย นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังทำการศึกษาการถ่ายโอนเทคโนโลยีในบริษัทในภาคการผลิตในประเทศไทยที่ส่งผลกระทบต่อเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทส่วนใหญ่ที่มีกิจกรรมการผลิตในเขตกรุงเทพมหานคร และอีกหนึ่งในสี่ที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นชลบุรี และระยอง การเก็บข้อมูลการวิจัยมาจากการสอบถามแบบสอบถามเป็นภาษาอังกฤษ 400 ของซีอีโอบริษัทข้ามชาติที่มีการลงทุนโดยตรงในประเทศไทย โดยมี 24 ตัวแปรอิสระซึ่งถือแยกเป็นสองกลุ่มหลักคือการถ่ายทอดองค์ความรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผ่านการวิเคราะห์โดยเครื่องมือทางสถิติ

ผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า ถึงแม้การลงทุนพัฒนาในกระบวนการถ่ายทอดทั้งองค์ความรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะดูเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการสร้างความเติบโตของธุรกิจข้ามชาติที่เข้ามาลงทุนใน

ประเทศไทย แต่มีเพียงการถ่ายทอดองค์ความรู้เท่านั้นที่มีส่งผลกระทบต่อผลประกอบการขององค์กร ทำให้สามารถสรุปได้ว่าองค์กรธุรกิจข้ามชาติที่เข้ามาลงทุนในไทยควรมุ่งเน้นกิจกรรมการจัดการและพัฒนาองค์ความรู้ในรูปแบบต่างๆ มากกว่าการถ่ายทอดและส่งผ่านเทคโนโลยีที่ปัจจัยแห่งความสำเร็จหลายประการจำเป็นต้องมีการศึกษาต่อไป